

І.М. Джадан, ст. викладач кафедри економіки підприємства,
Міжнародний університет фінансів

ОЦІНЮВАННЯ ПРОМИСЛОВО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ МАРКЕТИНГОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ

У статті досліджено сучасний стан промисловості України. Здійснено аналіз основних показників промислово-технологічного розвитку, які впливають на конкурентоспроможність національної економіки. Виявлено основні проблеми функціонування та розвитку промисловості. Досліджено прямі іноземні інвестиції в економіку України та прямі іноземні інвестиції України в економіці країн світу. Встановлено, що Україна фінансує науково-технічний прогрес інших країн, в той час залишається сировинно-орієнтованою. Проаналізовано експорт високотехнологічної продукції в Україні та країнах світу. Обґрунтовано модернізацію освіти через STEM – орієнтований підхід до навчання. Визначено роль маркетингових інструментів в системі промислово-технологічного розвитку національної економіки. Запропоновані пріоритетні напрями розвитку промисловості України на засадах маркетингу.

Ключові слова: промисловість, національна економіка, технологічний розвиток, маркетинг, маркетингові інструменти.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасними тенденціями світового розвитку є широке впровадження досягнень передових науково-технологічних розробок, що надає імпульс структурним зрушенням в економіці, стимулюючи виробництво нової наукоємної високотехнологічної продукції. Умови глобального ринкового середовища диктують необхідність активізації інноваційної діяльності як найбільш ефективного способу підвищення конкурентоспроможності країни та подальшого її розвитку на інтенсивній основі. Логічним обґрунтуванням стратегічного напрямку розвитку, в якому головна роль відводиться інноваціям, слугують безпрецедентні успіхи високорозвинених країн світу, що стали наслідком практичного впровадження інноваційних моделей розвитку [1].

Збереження існуючої моделі розвитку промислового сектору України з орієнтацією на низькотехнологічне виробництво та експорт може призвести до подальшого нарощування технологічного відставання від розвинутих країн та зниження конкурентних позицій національної економіки [2]. Саме тому, сучасні умови розвитку національних економік потребують нових підходів до управління системою модернізації промисловості, які зумовлюють необхідність

використання маркетингових інструментів, як один із головних чинників реалізації заходів технологічного розвитку промисловості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Питання технологічного розвитку промисловості національної економіки, її ролі та місця в національній економіці, досліджували у своїх працях багато вітчизняних науковців, таких як: О. Амоша, С. Ілляшенко, Л. Федулова, Н. Чухрай, В. Гесць., В. Захарченко та інші. Проте низька питань пов'язаних з технологічним розвитком промисловості на засадах маркетингу потребують подальшого вивчення та формування відповідних рекомендацій.

Постановка завдання із обґрунтуванням одержаних наукових результатів. Мета дослідження полягає в оцінці сучасного стану промисловості України та визначення ролі маркетингового інструментарію в системі технологічного розвитку національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження і обґрунтування одержаних результатів.

Досвід країн, що розвиваються, свідчить про те, що лише якісна розроблена державою стратегія розвитку є потужним каталізатором економічного зростання країни. В даний час Уряд України

активно займається підготовкою і реалізацією відповідних нормативно-правових актів, що стосуються відновлення технічної, кадрової, організаційної бази промисловості країни. Так у 2016 році з метою створення високотехнологічної індустріальної моделі вітчизняної промисловості, нарощування виробництва товарів з високою доданою вартістю, конкурентоспроможних на зовнішньому ринку, створення нових робочих місць, забезпечення сталого промислового розвитку країни шляхом вдосконалення організаційно-інституційної системи управління промисловістю було створено національний комітет з промислового розвитку України [3].

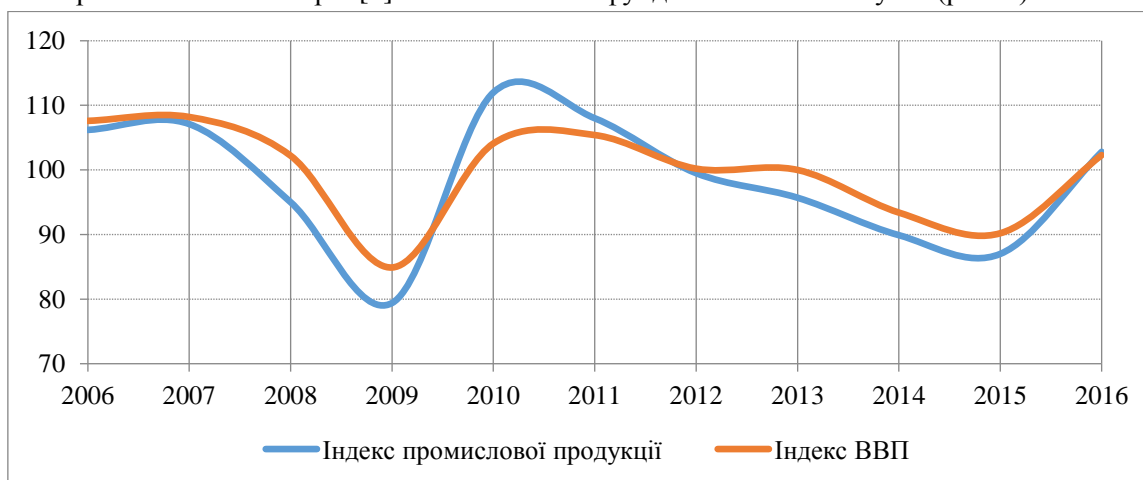
Вкрай важливими для промисловості є ухвалення Стратегії розвитку промислового комплексу на період до 2025 року і Державної програми розвитку вітчизняних промислових підприємств, що мають створити сприятливі умови для розвитку внутрішнього ринку промислової продукції, а також імпортозаміщення у ключових галузях. Варто додати, що на фінальній стадії ухвалення перебуває розроблена Мінекономрозвитку Стратегія розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року, реалізація якої має створити умови для активізації інновацій та впровадження високих технологій у реальному секторі економіки. Також, ще не розроблено ряд законопроектів, спрямованих на підвищення інвестиційної привабливості галузей промисловості України, стимулювання розвитку екологічних та інноваційних виробництв, розвиток промислових кластерів [4].

Практична відсутність впровадження успішних проєктів, низька відповідальність менеджменту за прийняті рішення, безсистемність рішення державних органів, які займаються питаннями модернізації промисловості, викликають серйозні побоювання.

Важливе місце серед чинників національної конкурентоспроможності економіки займають індикатори промислово-технологічний розвитку країни

Для визначення змін у виробничому процесі проаналізуємо динаміку індексу промислового виробництва, який впливає на показники економічного зростання країни. Так у 2014р. було вироблено на 10,1% ніж у 2013р., при цьому у 2015 на 13% ніж у попередньому, проте у 2016 спостерігається збільшення на 2,8%. Зростання індексу промисловості у 2016 відбулося в основному за рахунок кування, пресування, штампування, профілювання, порошкова металургія (143%) виробництва цукру (36,2%); виробництва гумових виробів (34%); виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції (26%); виробництво електродвигунів, генераторів і трансформаторів (24,2%); виробництво батарей і акумуляторів (39,8%).

Порівнявши дані відомості зі зміною ВВП за ті ж періоди можна зробити висновки, що зростання індексу промислової продукції відстає від валового внутрішнього продукту, це свідчить про зниження темпу зростання у фундаментальних галузях (рис. 1).

Рис 1. Динаміка індексу валового внутрішнього продукту та індексу промислової продукції України у 2006-2016рр.

Складено за даними Держстату України

Якщо говорити про макроекономічні показники, що впливають на розвиток промисловості України, то доцільно порівняти такі індикатори конкурентоспроможності, як прямі іноземні інвестиції і відтік капіталу. В разі якщо виробництво промислової продукції є перспективним, обсяг інвестицій, що надійшли буде демонструвати стабільне зростання, в іншому випадку зниження інвестицій у виробництво буде відображати високий ризик вкладень.

Загальний обсяг надходжень прямих іноземних інвестицій в економіку України у 2016р. склав 37,6 млрд дол. США, що на 4,1% більше ніж у попередньому році. Інвестиції здійснювалися з 92 країн світу, основними інвесторами стали Кіпр з обсягом вкладень 9,6 млрд. дол., Нідерланди – 5,7 млрд. дол., Російська Федерація – 4,3 млрд. дол., Велика Британія – 2 млрд. дол., що складає 57 % від загальних інвестицій.

При цьому, у період 2009-2016рр. Німеччина здійснює стабільне скорочення інвестицій з 6 млрд. дол. до 1,6 млрд. дол., що за сім років майже в чотири рази. Хоча у 2016 році спостерігається збільшення інвестиційних надходжень, але на

жаль, Україна поки не є інвестиційно привабливою економікою.

Очевидно, що відтік грошової маси в поточний момент пов'язаний з економічною невизначеністю, слабким захистом прав власності, складною процедурою оформлення дозволів та ліцензій, організацією податкової системи, погіршенням політичної ситуації, до цього ще додається складна ситуація в Донецькій та Луганській областях. Таким чином, іноземні інвестори вважають за краще інвестувати в нові ринки, такі, як Китай, Сінгапур.

Між тим з України за кордон у 2016р. було направлено 6,3 млрд. дол. За даними Держстату, найбільше український бізнес, що займається інвестиціями за кордоном, вкладає в науково-технічну діяльність, фінанси та страхування.

Натомість кошти, які надходять до України, найчастіше направляються у фінансовий сектор та видобувну промисловість. Тобто Україна стимулює технічний прогрес інших країн, тоді як сама є виробничо-сировинною економікою.

У доповіді Global Financial Integrity на тему «Незаконне вивезення капіталу з країн» зазначено, що за 10 років (2004-2013) з України за кордон було виведено більше 116 млн дол.

Таблиця 1. Прямі інвестиції в економіці України та з України в економіці країн світу у 2010-2017 рр.

Рік	Прямі інвестиції в економіці України (млн. дол.)	Прямі інвестиції в українську професійну, наукову та технічну діяльність (млн. дол.)	Прямі іноземні інвестиції в українську промисловість (млн. дол.)	Прямі інвестиції з України в економіці країн світу (млн. дол.)	Прямі інвестиції з України в професійну, наукову та технічну діяльність світу (млн. дол.)	Прямі іноземні інвестиції з України в промисловість світу (млн. дол.)
2010	38 992,9	1 133,1	16 473,7	5 760,5	5 325,7	92,4
2011	45 370,0	1 182,0	18 693,8	6 402,8	5 881,0	127,7
2012	48 197,6	2 072,5	17 303,8	6 435,4	5 865,1	136,6
2013	51 705,3	2 831,0	18 031,1	6 568,1	5 881,9	149,7
2014	53 704,0	4 006,8	17 681,4	6 702,9	6 030,6	174,5
2015	40 725,4	2 634,5	12 419,4	6 456,2	5 968,6	132,5
2016	36 154,5	2 222,6	9 893,6	6 315,2	5 953,2	109,6
2017	37 655,5	2 196,2	9 550,2	6 340,6	5 966,4	114,0

Складено за даними Держстату України станом на 01 січня поточного року

Якщо поглянути на інвестиційну статистику за регіонами, то лідером із капіталовкладень, залучених у 2016 році, безперечно, є місто Київ –

21,4 млрд дол., що становить 57% всіх іноземних інвестицій в Україні цього року. 3,4 млрд дол. отримала Дніпропетровська область, 1,6 млрд –

Донецька, 1,6 млрд – Харківська, 1,5 млрд – Київська, 1,5 млрд – Львівська, 1,3 млрд – Одеська, 1 млрд – Полтавська. Решта регіонів спромоглися залучити менш ніж 1 млрд капіталовкладень кожен. Абсолютним аутсайдером є Тернопільська область, куди закордонні інвестори з початку року направили всього 48 млн дол. При цьому цікаво, що найбільший відтік капіталу зафіксований з охопленої війною Донецької області – 5,9 млрд дол. з початку року. Це 93,6% усіх інвестицій, спрямованих з України за кордон. Загалом український бізнес виводить кошти в 47 країн світу, проте понад 96,2% цих грошей спрямовується на офшорний Кіпр.

Залучення іноземних інвестицій дає змогу країні-реципієнту отримати ряд вигод, основними з яких є поліпшення платіжного балансу; трансфер новітніх технологій та ноу-хау; комплексне використання ресурсів; розвиток експортного потенціалу і зниження рівня залежності від імпорту; досягнення соціально-економічного ефекту (підвищення рівня зайнятості, розбудова соціальної інфраструктури тощо).

Водночас, використання іноземних інвестицій для країни є потенційним джерелом загроз, таких як експлуатація сировинних ресурсів та забруднення навколишнього природного середовища, підвищення рівня залежності країни від іноземного капіталу, зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників, трансфер капіталу за кордон [5].

Загально відомо, що важливим показником інноваційної спроможності країни вважається обсяг торгівлі високотехнологічними товарами [6].

Експорт високотехнологічної продукції являється визначальним фактором в економічного зростання таких країн як Китай, Сінгапур, Казахстан. Так, пріоритетний розвиток високих технологій в Сінгапурі призвело до зростання економіки країни і збільшення ВВП за 25 років у 6,6 рази, у той час ВВП України за цей період зріс лише у 1,2 рази. Отже експорт високотехнологічних товарів є індикатором оцінки ефективності інноваційної діяльності та реалізації інноваційної стратегії країни [7].

За даними Всесвітнього банку у 2016 році до десятка основних країн-експортерів високотехнологічної продукції, на які припадає увійшли Китай (496 млрд. дол., 25% від загального експорту), Німеччина (189 млрд. дол., 17% від загального експорту), Північна Америка (177 млрд. дол., 19% від загального виробництва), США (153 млрд. дол., 20% від загального виробництва) Сінгапур (126 млрд. дол., 67% від загального виробництва), Корея (118 млрд. дол., 27% від загального виробництва), Франція (103 млрд. дол., 27% від загального виробництва), Японія (92 млрд. дол., 16% від загального експорту), Великобританія (68 млрд. дол., 21% від загального виробництва), Малазія (55 млрд. дол., 43% від загального виробництва), Швейцарія (54 млрд. дол., 27,8% від загального виробництва) В порівнянні Україною експортовано 1,3 млрд. дол. високотехнологічної продукції, що складає 7% від загального виробництва.

Таблиця 2. Експорт високотехнологічної продукції в Україні та країнах світу (% до загального експорту)

Країна	Рік										
	1990	2000	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Сінгапур	40	63	49	48	50	45	45	47	47	49	67
Філіппіни	-	73	66	66	55	46	49	49	49	53	55
Казахстан	-	1	22	30	34	25	30	37	37	41	30
Франція	17	25	20	23	25	24	25	26	26	27	27
Корея	18	35	28	29	29	26	26	27	27	27	27
Китай	-	19	26	28	28	26	26	27	25	26	25
Німеччина	12	19	13	15	15	15	16	16	16	17	17
Російська Федерація	-	16	6	9	9	8	8	10	11	14	11
Україна	-	5	3	6	4	4	6	6	7	7	-

Складено за даними Світового банку

Таблиця 3. Експорт високотехнологічної продукції в Україні та країнах світу (млн. дол. США)

Країна	Рік									
	2000	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Китай	41735	340117	309600	406089	457106	505645	560058	558599	549799	496007
Німеччина	85541	159811	139960	158507	183371	187015	193799	199718	185556	189646
Сінгапур	73920	117067	95398	126981	126434	128239	135601	137369	130988	126322
Корея	54332	100908	92855	121478	122021	121312	130460	133447	126526	118364
Франція	58765	91980	82531	99735.	105761	108585	113250	114697	104339	103839
Філіппіни	25255	26889	21525	16071	12949	20795	21810	23839	26192	26139
Російська Федерація	3907	5071	4527	5075	5443	7095	8655	9842	9677	6639
Казахстан	0.1	2250	1800	2357	2587	3539	3069	3321	2844	2057
Україна	528	1551	1385	1441	1908	2622	2189	1921	1386	-

Складено за даними Світового банку

На даний момент практично повністю втрачена модель освіти, спрямована на підготовку висококваліфікованих кадрів. Промислові підприємства не можуть ефективно функціонувати в умовах дефіциту фахівців відповідної підготовки. Отже, модернізацію системи освіти необхідно проводити з урахуванням напрямів розвитку міжнародної економіки і визначення ролі і місця країни в глобальному середовищі. Структура інноваційної освіти повинна зосереджувати у собі вищі навчальні заклади, дослідницькі інститути, виробничі потужності, представників промислових підприємств та органів державної влади. За такої побудови системи освіти через короткий проміжок в Україні будуть підготовлені кадри необхідної спеціалізації.

Одним із актуальних напрямів інноваційного розвитку природничо-математичної освіти є STEM – орієнтований підхід до навчання. STEM-напрямок в освіті виник як засіб вирішення протиріч, глибинно пов'язаних з конвергенцією NBICS-технологій, радикальними змінами вимог до фахівців на ринку праці у XXI столітті й генетичною інертністю системи освіти у формуванні актуальних компетентностей і навичок [8].

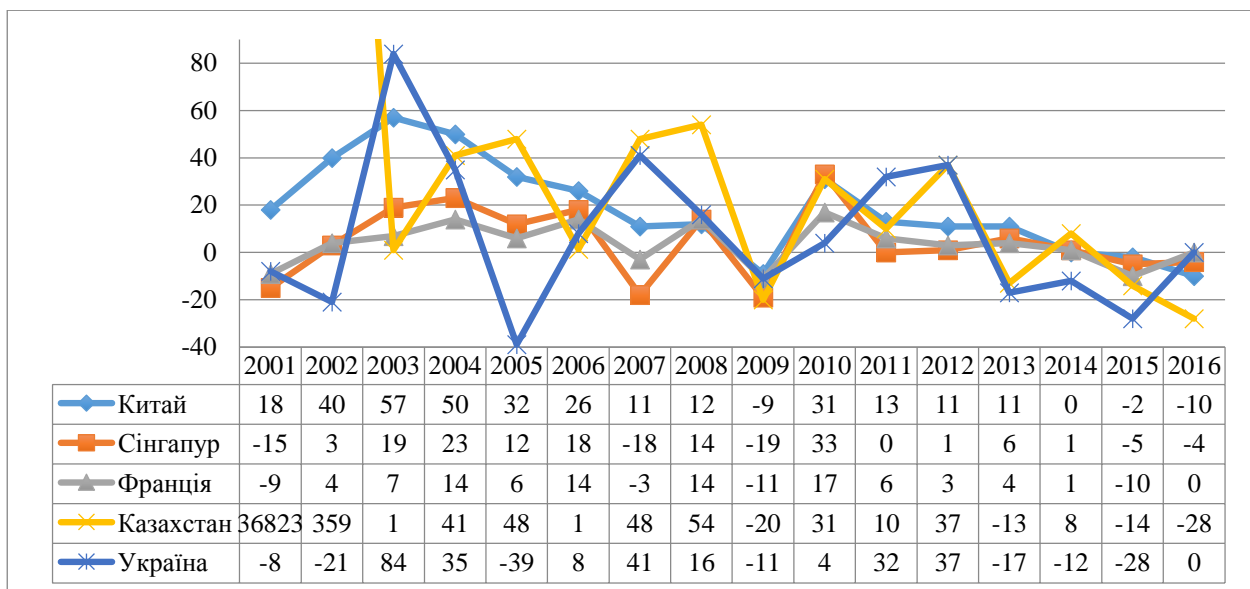
За даними Королівської академії інженерії, для задоволення попиту у Великій Британії на спеціалістів сфер STEM необхідно до 2020 року необхідно випустити понад 100 тис., а у

Німеччині не вистачає 210 тис. працівників у галузі математики, інформатики, природничих наук та технологій.

Але варто зазначити, що для забезпечення подальшого динамічного розвитку економіки зі значними темпами зростання при стабільній частці людського ресурсу STEM-фахівців, необхідно або суттєво збільшити інтелектуальний потенціал цієї частки фахівців, або саме економічному розвитку перейти у нову фазу, коли його будуть визначати зовсім інші фактори та інші технології принципово нового покоління. Отже постає питання про те, чи буде економіка інноваційною, чи буде ґрунтуватися на інших детермінантах [9].

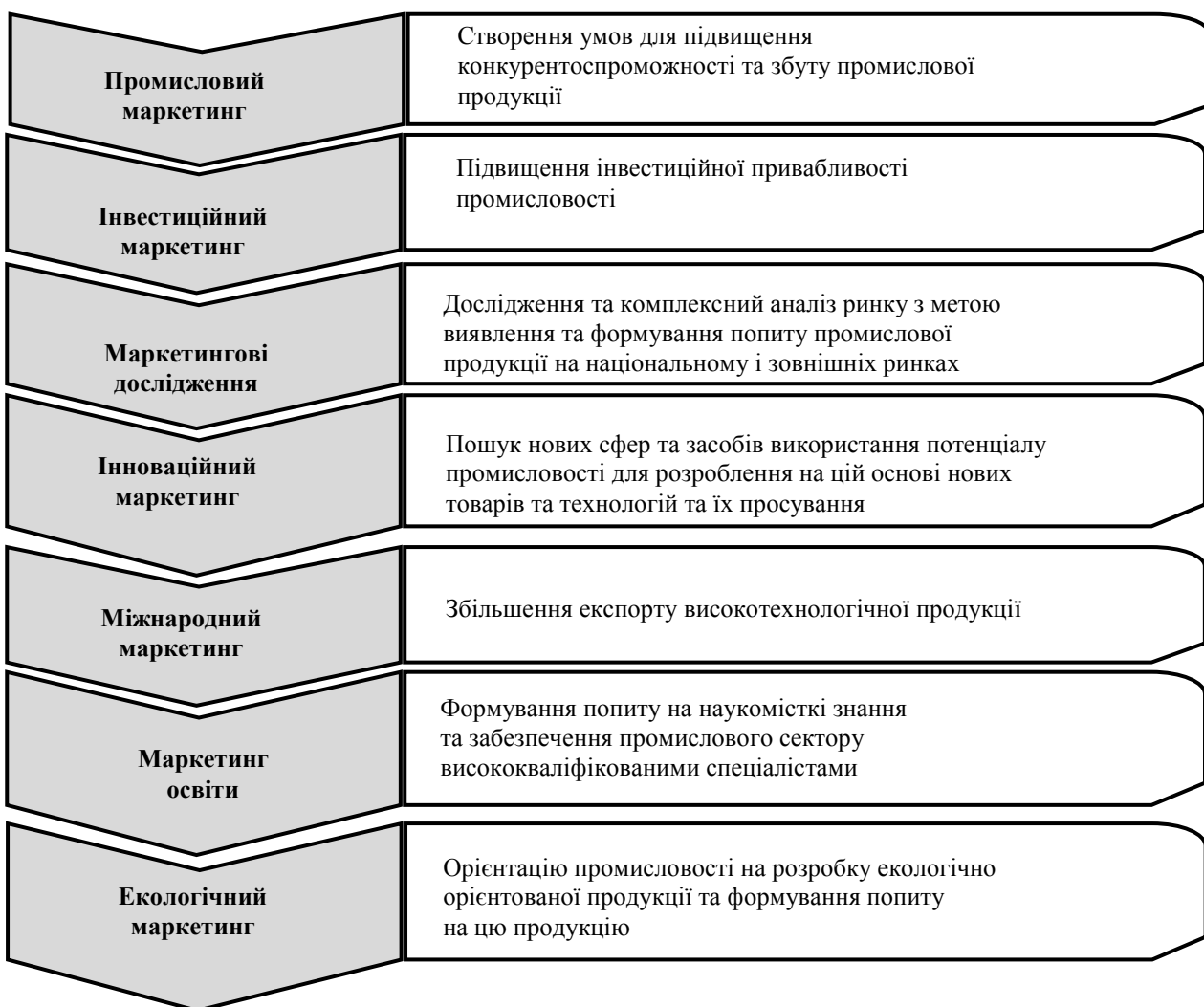
Сьогодні в період розвитку міжнародної інтеграції та глобалізації для забезпечення успішного функціонування національної економіки на внутрішніх та міжнародних ринках і підвищення конкурентоспроможності їх діяльності існує гостра необхідність застосування маркетингового інструментарію, що передбачає адаптацію основних методів маркетингових систем до особливостей промислово-технологічного розвитку країни (рис.2).

Маркетинг на макрорівні дозволяє оцінювати поточну ринкову ситуацію, прогнозувати перспективи просування національної промислової продукції, здійснювати заходи з формування позитивного іміджу країни та посилення конкурентоспроможності.

Рис 2. Динаміка темпів зростання експорту високотехнологічної продукції України та країн світу в 2001-2016рр.

Складено автором за даними Світового банку

Рис 3. Система маркетингу у промислово-технологічному розвитку національної економіки

Розроблено автором

Тому варто зауважити, що маркетингові інструменти стимулювання промислово-технологічного розвитку повинні застосовуватися на національному рівні, оскільки вони сприяють: реалізації інноваційного потенціалу національної економіки, підвищенню інвестиційної привабливості, задоволенню потреб промислового ринку через створення інноваційної продукції, розвитку взаємовідносин інноваційного бізнесу з науковими організаціями і органами влади. Таким чином, роль маркетингу промислово-технологічному розвитку України є визначальною.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. З огляду на результати аналізу

показників промисловості, можна зробити висновок, що на сучасному етапі промислово-технологічний розвиток України потребує здійснення комплексу заходів щодо формування механізму технологічної модернізації промисловості, створення сприятливих умов інвестиційної привабливості, стимулювання наукової діяльності виробництво інноваційної продукції перегляду існуючої моделі освіти, формування попиту на наукомісткі знання та забезпечення промислового сектору STEM-фахівцями. А низька ефективність використання потенціалу комплексу маркетингу на макrorівні, зумовлює необхідність застосування маркетингових інструментів для реалізації промислово-технологічного розвитку України.

Список літератури

1. Сухоруков А. І. Інвестування української економіки : монографія / за ред. А. І. Сухорукова. – К. : Національний інститут проблем міжнародної безпеки, 2005 – с.440
2. Собкевич О. В., Сухоруков А. І., Шевченко А. В. Інноваційний розвиток промисловості як складова структурно-ної трансформації економіки України : аналіт. доп. / О. В. Собкевич, А. І. Сухоруков, А. В. Шевченко [та ін.] ; за ред. Я. А. Жаліла. – К. : НІСД, 2014. – 152 с.
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р. № 711 «Про утворення національного комітету з промислового розвитку» – Київ.
4. Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році». – К. : НІСД, 2017.
5. Беззуб І. Іноземні інвестиції в українській економіці / І. Беззуб. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2240:%20inozemni-investitsiji-v-ukrajinskij-ekonomitsi&%20catid=%208&Itemid=350
6. Мельник, Т. М. Інноваційний регрес у товарній структурі зовнішньої торгівлі України / Т. М. Мельник, О. В. Зубко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4. – Т. II. – С. 192-199.
7. Левківський О. В. Інноваційний вектор розвитку зовнішньої торгівлі України. – Науковий вісник Полісся № 4 (8), ч. 2, 2016 – с. 208-214.
8. Стрижак О., Сліпухіна І., Полісун Н., Чернецький І. STEM-освіта: основні дефініції / О. Стрижак, І. Сліпухіна, Н. Полісун, І. Чернецький // Інформаційні технології і засоби навчання, 2017- Вип. 6(62).- с. 16-33.
9. Півняк Г., Шашенко О., Пашкевич М. Трансформація університетів під час фазового переходу до постіндустріального суспільства/ Г. Півняк, О. Шашенко, М. Пашкевич // Форум гірників -2016; матеріали міжнар. конф., 5-8 жовтня 2016 р. м. Дніпро. –Д.: НГУ, 2016- С. 7 – 20.

References

1. Sukhorukova A. I. (2005) Investuvannia ukrains'koi ekonomiky : monohrafiia [Investing in the Ukrainian economy: a monograph], Natsional'nyj instytut problem mizhnarodnoi bezpeky, Kyiv, Ukraine.
2. Sobkevych O. V., Sukhorukov A. I. and Shevchenko A. V. (2014) Innovatsijnyj rozvytok promyslovosti iak skladova struktur- noi transformatsii ekonomiky Ukrainy : analit. dop., za red. Ya. A. Zhalila [Innovative development of industry as a component of the structural transformation of the Ukrainian economy], NISD, Kyiv, Ukraine.
3. Cabinet of Ministers of Ukraine (2016), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 11, 2016, No. 711 «On the Establishment of a National Committee for Industrial Development».
4. Analitychna dopovid' do Schorichnoho Poslannia Prezydenta Ukrainy do Verkhovnoi Rady Ukrainy (2017) «Pro vnutrishnie ta zovnishnie stanovysche Ukrainy v 2016 rotsi» [Analytical report to the Annual Address of the President of Ukraine to the Verkhovna Rada of Ukraine «On the Internal and External Situation of Ukraine in 2016»], NISD. Kyiv, Ukraine.

5. Bezzub I. Foreign investment in the Ukrainian economy available at: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2240:%20inozemni-investitsiji-v-ukrajinskij-ekonomitsi&%20catid=%208&Itemid=350
6. Mel'nyk, T. M. (2011) «Innovative regress in the commodity structure of Ukraine's foreign trade», *Innovatsijnyj rehres u tovarnij strukturi zovnishn'oi torhivli Ukrainy*, *Marketynh i menedzhment innovatsij*, pp. 192-199.
7. Levkivs'kyj O. V. (2016) «Innovative vector of development of foreign trade of Ukraine», *Innovatsijnyj vektor rozvytku zovnishn'oi torhivli Ukrainy*, *Naukovyj visnyk Polissia*, pp. 208-214.
8. Ctryzhak O., Slipukhina I., Polissun N., Chernets'kyj I. (2017) «STEM-education: basic definitions», *STEM-osvita: osnovni definitysii*, *Informatsijni tekhnolohii i zasoby navchannia*, pp. 16-33.
9. Pivniak H., Shashenko O., Pashkevych M. (2016) «University transformation during the phase transition to a post-industrial society», *Forum hirnykiv -2016 [Forum of miners -2016]*, *materialy mizhnar. Konf [Materials of International Conference]*, Dnipro, Ukraine, pp. 7 – 20.

I.M. Dzhadan, *Senior Lecturer of Economics of enterprise Department, International University of Finance*

Assessment of industrial and technological development in Ukraine in the marketing tools system

The article investigates the current state of Ukrainian industry. The analysis of the main indices of industrial and technological development that influence the competitiveness of the national economy is analyzed. The basic problems of functioning and development of industry are revealed. Direct foreign investments into the Ukrainian economy and direct foreign investments of Ukraine in the economy of the countries of the world are investigated. It is established that Ukraine finances the scientific and technological progress of other countries, at the same time remains raw-oriented. The export of high-tech products in Ukraine and countries of the world is analyzed. The modernization of education through the STEM-oriented approach to learning is substantiated. The role of marketing tools in the system of industrial and technological development of the national economy is determined. The priority directions of development of industry of Ukraine on the basis of marketing are offered.

Keywords: industry, national economy, technological development, marketing, marketing tools.

Стаття надійшла до редакції 27.11.2017 р.